

kakor bi bila to želja kmečkega prebivalstva. Mnogotere tozadevne pritožbe so popolnoma opravičene. Kolikor bode v močeh okrajnega zastopa se bode to na bolje obrnilo.

Nato opozori g. načelnik na dosedanje šolske razmere, ki zahtevam, kakoršne stavi večina prebivalstva v okraju, ne odgovarjajo povsem, ker se otroci v šolah ne naučijo dovolj nemškega jezika, kakor sicer to stariši želijo, da bi se njihovim naslednikom pozneje v življenju lažje godilo. Jasno je gospod govornik, povdarjal: Mi nočemo in se nam tudi ne spoljubi slovenskega kmeta germanizovati (v Nemca prenarediti); ako pa ta želi in zahteva, da se naj njegovi otroci nauče vsaj toliko nemškega jezika, kolikor ga za poznejše življenje takorekoč neobhodno potrebujejo, tedaj se jim to zahtevanje naj ne odreče, temuč da priložnost, da se njihovim težnjam in željam ugotovi. To pa ni nikako germanizovanje, ampak o takem govorijo le tisti hujskači, katerim ni za kaj družega mar, kakor za ščuvanje enega naroda na družega. Pametni stariši sami dobro spoznajo, česar je njihovim otrokom potreba, zatoraj pa tudi mnogo izmed njih daje svojo deco v nemške šole, akoravno jih to čestokrat mnogo denarja stane, katerega bi si lahko prihranili, ako bi se otroci v domači šoli vsaj toliko nemščine naučili, da bi se vsaj za silo zamogli s sosednimi Memci sporazumeti, s katerimi žive naši kmetje v vedni dotiki, katerim spečajo mnogo svojih pridelkov.

Da ima odbor, posebno pa njegov načelnik k izpeljavi teh načel tudi resno voljo, o tem nam ni treba dvomiti, saj se težko kdo bolj ko g. Ornig ravna po pesnikovih besedah:

„Ne samo, kar velevala mu stan,
Kar more, to mož je storiti dolžan.“

Vojska med Rusi in Japonci.

V zadnjih tednih se iz bojišča na daljnem iztoku ni poročalo o nobenih dogodkih, ki bi bili posebnega pomena ali ki bi dali na izid vojske med Rusi in Japonci sklepati. Obmorsko trdnjavo Port Artur Japonci zaporedoma napadajo in vidi se, da se je željo na vsak način in za vsako ceno polastiti. Ta trdnjava je jako obširna in kakor posamezni vojaški veščaki zatrjujejo, nepremagljiva. V njej je prostora za 200 tisoč mož, a sedanja posadka šteje samo 20 tisoč mož. Vsekakor je Port Artur za Ruse velike važnosti, naj se plete vojska na morju ali na suhem. Port Artur je ob enem bogato založništvo živeža, orožja in streljiva ter zamore Rusom v slučaju, če bi jih sovražnik na suhem premagal, služiti tudi kot izvrstno in varno zavetišče, dokler jim ne prihitijo na pomoč nova in večja vojna sila. To važnost Port Arturja so Japonci dobro spoznali, zato si pa tudi na vse kriplje prizadevajo, to važno mesto v svojo oblast dobiti. Večkrat so že to trdnjavo močno bombardirali, pa dosedaj še niso imeli povoljnega vspeha.

Rusi imajo do sedaj, kolikor je javnosti znano, v vzhodni Aziji najmanjše že 142.500 pešcev, 22 tisoč

350 mož konjištva in 17 tisoč mož topništva blizno 660 topovi. Koliko vojakov so že Japonci bojišče postavili, o tem se dosedaj še ničesar ne ve, ker Japonci kolikor možno na to da svet o njihovih bojnih operacijah ne izve tovega ali zanesljivega. Ti rumenokožci so jakovidni in zviti ptički, ki bodo svet najbrž z jahnimi in morebiti tudi pretresljivimi novicami dili, kajti zvižahnost in potuhnjenost je že čenajvečjo moč premagala ali pa vsaj preslepila.

Na suhem so se tu in tam sovražne straže, kakor tudi posamezne čete že spopadle znamenitejših bojov pa dosedaj še nobena pa ne vedo povedati; te male praske pa našim ljem ne bomo opisovali. Ko dojdejo nam tialjiva poročila o večjih bojih, tedaj bomo tistacenjenim čitateljem natančno naznanili.

Neka vedeževalka v Parizu, ki je svojan angleškemu kralju Edvardu prav dobro prerok(zgodilo se je namreč tako, kakor je ona prerokpravi o vojski med Rusi in Japonci sledeče:

Port Artur bodo dobili Japonci v svojedne 29. marca; na suhem bode sredi mesecavelika bitka, v katerej bodo Japonci zmagali; bode nastala na Ruskem velika revolucija nihin Rusi bodo primorani svoje vojaštvo poklicatijšča domov, kar bode storilo konec vojski na d iztoku.“

No, radovedni smo, ali se bode prerokovanpariške babure uresničilo? Da bi bil Port že padel, o tem dosedaj, ko se te črtice tiskazni bilo slišati.

Spodnje-štajerske novice

„Domovini“ v album.

„Celjska žaba“ „Štajercu“ očita,
Da je „znôrel“, pravi duhovita;
„Štajerc“ drog pa spretno zdaj obrne
In „Domovino“ tako-le zavrne:
„Kdor hoče kdaj znoreti,
Prej pamet mora 'meti.
Če ti bi pameti b'la kdaj imela,
Gotovo davno b'la bi že znorela,
Ker se pa pamet tebi nem're vneti
Zato ti nemogoče je, kedaj znoreti!“

„Psychiat

Velikonočno streljanje vsako leto povzroali manj nesreč. Kjer te stare navade že nne morejo opustiti, tam se naj vendar pazi da se k strelbi ne puščajo otroci, ampak da tisto opraviti le pametni, previdni in trezni Posebno velja to svarilo gospodarjem, ker tigo govorni za vsako nesrečo, katera se utegne p hovi hiši pripetiti. Stariši, pazite na otroke!

Otroka umorila je, kakor se sumi, Antonidovič, kočarska hči iz Jablove na ptujskem Sredi meseca februarja je porodila ter novorov gozdu zakopala. Te dni se jo prijeli ter c okrajnemu sodišču v Ptuj izročili.